Bibel fa Kjinja

brinjt junt

Jacob de Schumla

Jeschräwen von: Edward Hughes

Jemolt von: M. Maillot; Lazarus

Toom Pauss jestalt von: M. Kerr; Sarah S; Alastair Paterson

Äwasat von: Ed Zacharias

Häajestalt von: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.
Jesazlich: Du doascht dise Jeschicht oppnämen ooda drekjen, soo lang aus du dee nich vekjafst.

Haft Gott june Famielje emol een Bäbe jejäft? Daut es waut sea scheenet! Isaak un Rebecka woaren sikj dobbelt jefreit haben. Gott wull an een Poakje jäwen.

De Bäbes streeden sikj em Muttalief. Aus see bäd, säd Gott daut de twee Junges wudden twee Velkja väastonen – un de jinjra wudd wichtja sennen. Jeweenlich es de ieeschta wichtja. Met de Tiet wieren de Bäbes kjlien.

Daut Poakje wieren twee veschiedne Junges. Esau wia ella; hee wia sea hoarich un wort een gooda Jääja. Jacob haud glaute Hut un jleicht tus oabeiden. Voda Isaak jleicht Esau daut baste; de Mutta trock Jacob väa.

Een Dach wia Esau sea hungrich. "Jeff mie waut to äten," säd hee to Jacob. "Vemoak mie dien Jeburtsrajcht," säd Jacob. Esau wia daut eendoont waut Gott dän ieeschtjebuarnen vesproaken haud. Hee wort sikj eenich met Jacob. Nu wudd Jacob de Famielje leiden wan ää Voda storf.

Gott säd eene Nacht to Isaak: "Ekj sie dien Voda Abraham sien Gott. Ekj sie met die un woa diene Nokomen säajnen." Isaak bäd Gott aun, oba Esau befried sikj met twee Hittita Frues, Lied dee nuscht om Gott romjeewen.

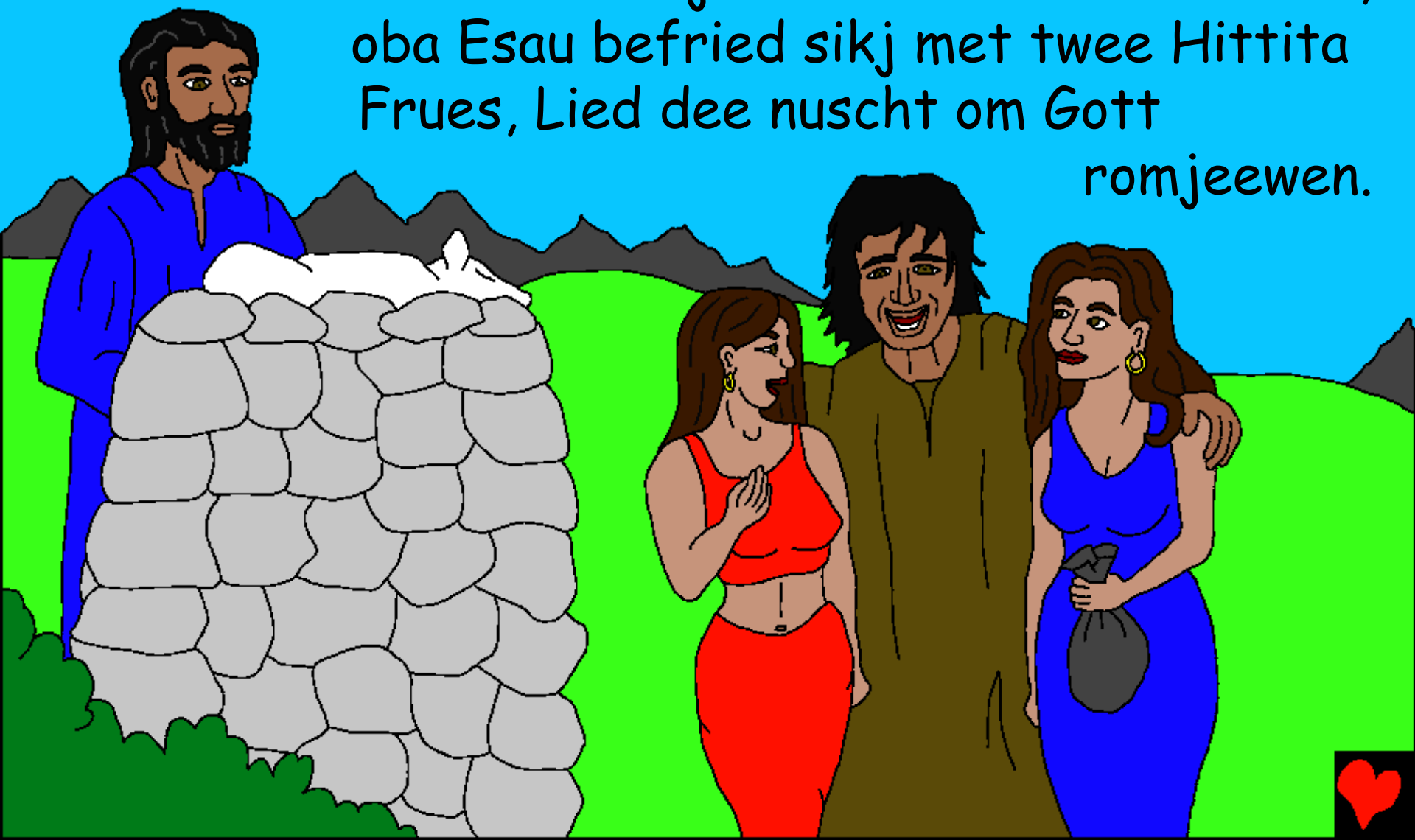

Isaak wort oolt. "Brinj mie waut freschet Fleesch," säd hee to Esau, "Un dan woa ekj die säajnen." Dit wia een besondra Säajen von däm Voda no sienen ieescht-jebuarnen. Esau jinkj fuaz jäajren. Oba Rebecka haud daut jehieet. See wull haben daut Jacob dän Säajen kjrieech.

Rebecka haud eenen Plon.
See koakt schwind soon
Fleesch aus Isaak jleicht,
leet Jacob Esau siene
Kjleeda auntrakjen,
un see muak hoajet
Lada aun siene Henj
un Jenekj. Isaak
kunn nich goot
seenen. Veleicht
kunnen see am
beschumlen.

Jacob brocht Isaak daut Äten. "Diene Stemm es Jacob siene," säd Isaak, "oba diene Henj feelen soo aus Esau." Aus Isaak jejäten haud, säajend hee dän Sän dee ver am kjneed.

Jacob wia jrod wajch-jegonen, dan kjeem Esau no Isaak. "Hia es dien Äten," säd hee. Isaak wist daut see am beschummelt hauden. "Ekj kaun dän Säajen nich trigj-nämen," säd hee. Esau oajad sikj sea. Hee wull Jacob doot-schlonen.

Rebecka hieed waut Esau doonen wull. "Go no dienen Onkel," säd see to Jacob, "bat dien Brooda vejäten haft waut du jedonen hast." Isaak wull uk haben daut Jacob eene Fru von äa Frintschoft haud. Dan jinkj Jacob wajch.

Dee Nacht, brukt Jacob eenen Steen aus sien Kjessen. Veleicht wia hee eensom, veleicht haud hee Angst; oba hee wia nich auleen. Gott räd to am en eenen sea scheenen Droom.

"EKJ SIE DIEN
VODA ABRAHAM
UN ISAAK SIEN GOTT.
EKJ GO MET DIE. EKJ
WOA DIE DIT LAUNT JÄWEN. VON DIENE
FAMIELJE WOAREN AULE VELKJA OPPE IEED
JESÄAJENT SENNEN." Aus Gott daut jesajcht
haud, wuak Jacob opp, un hee enjst sikj.

Onkel Laban freid sikj aus Jacob kjeem. Jacob wia siene Nicht, Rahel, sea goot, un hee oabeid säwen Joa fa Laban, daut see sikj befrieen kunnen.

Oba opp de Kjast beschummeld Laban Jacob.

"Dit es Lea, nich Rahel," säd Jacob. "Du hast mie beschummelt." Laban säd, "De elste Dochta mott sikj daut ieeschte befrieen. Befrie die met Rahel, un oabeid noch säwen Joa fa mie." Jacob deed daut. Veleicht docht hee aun woo hee Isaak un Esau beschummelt haud.

Jacob haud alf Säns. Met de Joaren jankad am met siene Famielje trigj no Canaan to trakjen. Doa wieren siene Elren. Oba Esau wia uk doa, un dee haud vesproaken am doot to moaken. Jacob saumeld siene Famielje un siene Häaden toop, un funk aun nohus to gonen.

Daut wia eene besondre Reis! Esau, met 400 Mana, kjeem Jacob bejreessen. Oba hee deed Jacob nuscht. Hee rand no Jacob un drekjt am goot. Jacob un Esau wieren wada Frind, un Jacob wia
jlekjlich nohus jekomen.

Jacob de Schumla

Eene Jeschicht von en daut Wuat Gottes, de Bibel

finjt eena en

1 Mose 25-33

"Wan dien Wuat openboat woat,
jeft daut Licht." Psalm 119:130

Daut Enj

Dise Biblische Jeschicht sajcht ons von onsen wundascheenen Gott, see ons jemoakt haft un ons well kjanenlieren.

Gott weet daut wie schlajchtet jedonen haben, waut hee Sind nant. De Strof fa Sind es de Doot, oba Gott siene Leew fa ons es soo groot, daut hee sienen eensjen Sän, Jesus, schekjt, daut hee aum Kjriez stoawen sull un de Strof fa onse Sind nämen sull. Dan stunt Jesus vom Doot opp, un fua no sien Tus em Himmel! Wan du dän Gloowen aun Jesus hast, un am frajchst diene Sind to vejäwen, dan deit hee daut! Hee kjemt dan un läft en die, un du woascht opp emma met am läwen.

Wan du dit jleewen kaust, dan saj to Gott:
Leewa Jesus, ekj jleew daut du Gott best, un worscht een Mensch toom fa onse Sind to stoawen, un daut du nu wada läfst. Komm en mien Läwen un vejeff mie miene Sinden, soo daut ekj nu nieet Läwen haben kaun, un noch emol opp emma no die kom. Halp mie daut ekj die jehuarsom sie, un fa die läw aus dien Kjint. Amen.

Lass de Bibel un räd jieda Dach met Gott! Joh. 3:16